

Gazi Üniversitesi Spor Yöneticiliği Bölümüne İki Farklı Öğrenci Alım Sistemi İle
Yerleştirilmiş Öğrencilerin Karşılaştırılması

Özgün PARASIZ¹, Alperen HALICI²

DOI: <https://doi.org/10.38021/asbid.1348575>

ORJİNAL ARAŞTIRMA

Gazi Üniversitesi,
Spor Bilimleri Fakültesi,
Ankara/Türkiye

Öz

Bu çalışmanın amacı, Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği bölümüne özel yetenek ve merkezi yerleştirme sınavı sistemleri ile yerleştirilmiş mezun öğrencilerin çeşitli değişkenler açısından karşılaştırmaktır. Tarama modelinin kullanıldığı çalışmada katılımcıların belirlenmesinde amaçlı örneklem yönteminden tipik örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu kapsamda temel özellikleri bakımından evrenden farklılaşmaması, evreni temsil yeteneği olması ve hem merkezi hem de özel yetenek sınavıyla alım yapmış olması nedeniyle Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi tercih edilmiştir. Araştırmanın katılımcılarını 2007-2011 yılları arasında özel yetenek sınavıyla, 2012-2016 yılları arasında merkezi yerleştirme sistemi ile mezun olmuş toplam 301 öğrenci oluşturmuştur. Öğrencilerin teorik ve uygulamalı ders ortalamalarını belirleyebilmek için zorunlu olarak aldıkları 54 ders çalışma kapsamında incelenmiştir. Veriler Gazi Üniversitesi öğrenci bilgi sisteminden elde edilmiştir. Veri analizinde frekans ve yüzde analizi ve öğrencilerin akademik ortalamaları arasında anlamlı bir fark olup olmadığını test etmek için bağımsız örneklem t testi kullanılmıştır. Araştırmamızda elde edilen verilerin analizi ile Merkezi Yerleştirme Sistemi (MYS) puanı ile giriş yapan öğrencilerin hem teorik hem de uygulama ders genel başarı puanları ve derse devam durum ortalamalarının Özel Yetenek Sınavı (ÖYS) ile giriş yapan öğrencilerden yüksek olduğu ve genel not ortalamalarının da anlamlı şekilde ($p<.05$) yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca MYS ile alım yapılmasıyla spor yöneticiliği bölümlerinde kadın öğrenci sayısında düşüş yaşandığı belirlenmiştir. Sonuç olarak spor yöneticiliği bölümlerinde merkezi yerleştirme sisteminin akademik anlamda daha başarılı öğrenciler seçmede etkili olduğu ancak spor yöneticiliği mesleğinde hali hazırda bulunan cinsiyet eşitsizliğini arttıracak nitelikte olduğu söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Merkezi Yerleştirme, Özel Yetenek Sınavı, Akademik Başarı

Sorumlu Yazar:
Özgün PARASIZ
oparasiz@gazi.edu.tr

**Comparison of Students Placed in Gazi University Sports
Management Department With Two Different Student Selection
Systems**

Abstract

This study aims to compare graduate students placed in Gazi University Faculty of Sports Sciences Department of Sports Management with the special talent examination system (STEE) and central placement examination systems (CPES) in terms of various variables. In the study in which the screening model was used, the typical sampling method from the purposive sampling method was used to determine the participants. In this context, Gazi University Faculty of Sport Sciences was preferred because it does not differ from the universe in terms of its basic features, can represent the universe, and has students with both central and special talent exams. The participants of the study consisted of 301 students who graduated with a talent examination system between 2007-2011 and with the central placement examination system between 2012-2016. To determine the theoretical and applied course averages of the students, 54 compulsory courses were examined within the scope of the study. The data were obtained from the Gazi University student information system. Frequency and percentage analysis were used in data analysis, and independent samples t-test was used to test whether there was a significant difference between students' academic averages. With the analysis of the data obtained in our research, it has been determined that both the theoretical and practical course general success points and course attendance averages of the students who enter with the CPES score are higher than the students who enter with the STES, and their overall grade averages are significantly higher ($p<.05$). In addition, it was determined that there was a significant decrease in the number of female students in sports management departments with CPES. As a result, it can be said that the CPES in sports management departments is effective in selecting more successful students in academic terms, but it will increase the gender inequality that is already present in the sports management profession.

Keywords: Central Placement, Special Talent Exam, Academic Success

Yayın Bilgisi

Gönderi Tarihi:
23.08.2023

Kabul Tarihi:
01.10.2023

Online Yayın Tarihi:
29.10.2023

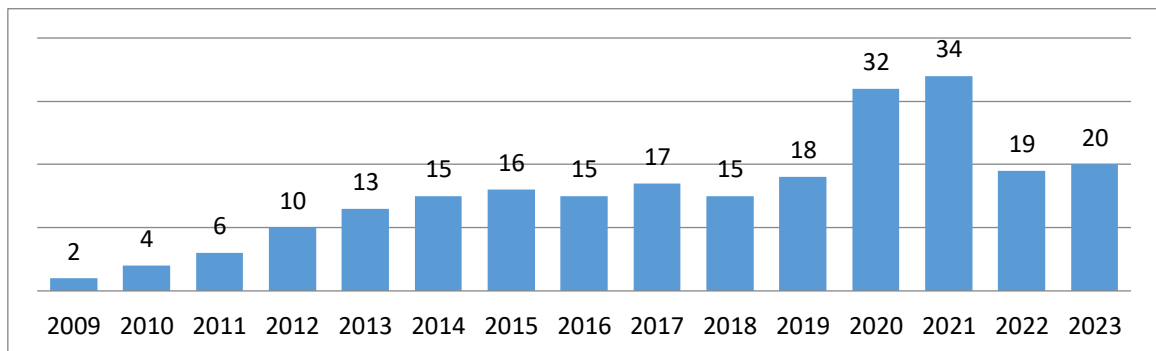
Giriş

Gün geçtikçe hareketsizleşen toplumların etkisiyle dünya genelinde olduğu gibi ülkemizde de önemi, popülerliği ve katılımcı sayısı her geçen gün artan spora hem kamunun hem de özel sektör kuruluşlarının yaptığı yatırım da her geçen gün artmaktadır. Sayısız bireysel ve toplumsal faydası bulunan sporun olumlu etkilerinin topluma katkı verebilmesi ise ancak spora aktarılan kaynakların iyi eğitilmiş ve yetkin kişiler tarafından doğru şekilde yönetilmesi ile mümkündür. Çünkü her alanda olduğu gibi spor alanında da yönetim biliminin ilke ve yöntemlerinin doğru bir şekilde uygulanarak kaynakların etkin ve etkili bir şekilde kullanılabilmesi yalnızca yetkin yöneticiler aracılığıyla gerçekleştirilebilir.

Türkiye’de bahsi geçen iş ve görevleri yapacak meslek erbablarını yetiştiren yegâne resmi kuruluşlar spor bilimleri fakülteleri ve beden eğitimi ve spor yüksekokullarının spor yöneticiliği bölümleridir. Bu bağlamda spor yöneticiliği bölümlerinin eğitim sistem ve kalitelerini etkileyen her türlü unsur, uzun vadede Türk sporuna ve Türk halkının sportif faydalardan yararlanma düzeyine etki etmektedir (Sunay, 2009; Yetim, 2019; Duclos-Bastías vd., 2021).

Herhangi bir girdi-çıkı sürecinin gerçekleştiği bütün örgütlerde olduğu gibi eğitim kurumlarında da kaliteli öğrenciler yetiştirebilme de en önemli etkenlerden birisi hammaddenin doğru ve amaca yönelik şekilde seçilmesidir. Dolayısıyla Türkiye’de spor alanında hizmet verecek yöneticilerin kalitesi aslında spor bilimleri fakültelerine ve beden eğitimi ve spor yüksekokullarının öğrenci seçim süreçlerinden itibaren şekillenmeye başlamaktadır (Parasız ve Halıcı, 2022).

Ülkemizdeki spor yöneticiliği bölümlerinin ilk örneklerinin kurulduğu 90’lı yıllardan itibaren öğrencilerini merkezi alım puanları ile birleştirilmiş özel yetenek sınavı (ÖYS) sistemleri ile seçtikleri görülse de, 2009 yılından itibaren giderek artan sayıda spor yöneticiliği bölümü sportif becerileri ele alan sınavları bırakarak yalnızca bilişsel beceriyi ölçen merkezi yerleştirme sınavları (MYS) kapsamında öğrenci seçimine başlamıştır (Parasız vd., 2021).

Şekil 1: Yıllara Göre Türkiye’de Spor Yöneticiliği Bölümü Sayısı (Halıcı vd., 2020, Parasız ve Halıcı, 2022; ÖSYM, 2023)

2023- 2024 eğitim öğretim yılı itibari ile ülkemizde 83 tane spor yöneticiliği bölümü bulunmakta ve bu bölümlerin 20 tanesi öğrenci alımlarında MYS sistemini tercih etmektedir (ÖSYM, 2023). Türkiye'deki spor bilimleri fakülteleri ve beden eğitimi ve spor yüksekokullarında eğitim veren diğer bölümler arasında ise 7 rekreasyon, 5 beden eğitimi ve spor öğretmenliği ve 4 antrenörlük eğitimi bölümünün merkezi yerleştirme sistemi ile öğrenci almaktadır.

MYS ile öğrenci seçim tercihlerinin ilk örneklerinin görüldüğü 2009 yılından itibaren konu hakkında spor bilimleri camiasında birçok görüş ayrılığı ve uygulama farklılıkları ortaya çıkmıştır (Parasız vd., 2021, Parasız ve Halıcı, 2022). Yükseköğretim Kurulu'nun (YÖK) aldığı kararlar ise tartışmaları ve hızlı değişiklikleri körüklemiştir. YÖK, öncelikle 2019 yılında tüm spor yöneticiliği bölümlerinin MYS ile öğrenci almasına karar vermiş, daha sonra pandemi koşullarının da etkisiyle bu kararı uygulamadan durdurmuş, sonra geri adım atmış, 2022 yılında ise bu kararı tamamen iptal ederek, spor yöneticiliği bölümlerine tekrar özel yetenek sınavı ile öğrenci seçebilme imkanı vermiştir. Nitekim bu kararın etkisiyle 2022 yılında merkezi yerleştirme sistemi ile alım yapan spor yöneticiliği bölümü (2021'de 34 Bölüm MYS ile öğrenci alırken 2022'de 19'a düşmüştür) sayısında 2019'un aksine dramatik şekilde düşüş görülmüştür (Parasız ve Halıcı, 2022).

MYS, adayların spor yöneticiliği bölümlerine spor ile ilgili bilgi, ilgi, beceri veya geçmiş aranmadan, sadece ve doğrudan ÖSYM tarafından gerçekleştirilen merkezi bilişsel sınavlar aracılığı ile kabul edilmesi demektir. Dolayısıyla MYS ile bireyin duyuşsal, sosyal ve özellikle spor alanında gerekli olan psiko-motor kapasiteleri ve spor alanındaki geçmiş ve tecrübeleri ölçülememektedir (Özdaş, 2019). Spor alanında MYS ile öğrenci alımını tartışmalı hale getiren durum tam da bu noktada başlamaktadır. Çünkü ulusal (Yetim ve Şenel, 2001; Sunay, 2009) ve uluslararası literatürde (Ko vd., 2011; Skinner ve Stewart, 2017, Parasız vd., 2021; Parasız ve Halıcı, 2022) defalarca vurgulandığı gibi spor kendine özgü doğası ve gereklilikleri olan bir alan olarak öne çıkmaktadır. Ancak bu ve benzeri sınavların tek yönlü değerlendirmelerinin öğrenci seçimindeki yetersizliğine yönelik tartışmalar sadece sporda değil, diğer alanlarda da bulunmaktadır (Özdaş, 2019).

Ülkemiz gerçeğinde ise spor bilimleri fakültelerine MYS ile öğrenci seçimini tartışmalı hale getiren bir diğer husus ise spor yöneticiliği bölüm mezunlarının formasyon olarak beden eğitimi ve spor öğretmeni olabilmesidir. Beden eğitimi ve spor öğretmenliği, topluma ülke genelinde sportif beceriyi kazandıran küçük yaşlardan itibaren çocuklara spor bilgi, beceri ve sevgisini aşılması gereken ve ülke sporunun gelişiminde oldukça kritik öneme sahip bir meslektir. Bu bağlamda Türk sporunun gelişimi için hayati derecede önemli olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin spor geçmişi ve bilgisi olan kişiler arasından seçilme gerekliliği tartışma götürmez bir gerçektir (Yıldırım ve Yetim, 1996; Sunay, 1998; Ünlü vd., 2008). Ancak Türkiye'de öğrencilerinin önemli bir bölümünü MYS sistemiyle herhangi bir sportif kıstası olmadan giriş yapan spor yöneticiliği mezunları, sadece

bir yıl pedagojik formasyon eğitimi olarak doğrudan beden eğitimi ve spor öğretmenliği mesleğini icra etmeye hak kazanabilmektedir. Ayrıca bilindiği üzere pedagojik formasyon eğitimleri de gerek seçim süreci gerekse öğrenim sürecinde herhangi sportif kıstas veya eğitim içermemektedir. Literatürde de görüldüğü üzere (Ataçocuğu ve Zelyurt, 2017; Yavuz ve Yücel 2019; Parasız vd., 2021) birçok merkezi yerleştirme ile gelen spor yöneticiliği öğrencisi, spor yöneticiliği bölümünü beden eğitimi ve spor öğretmenliğine geçiş için bir araç olarak kullanmaktadır. Yine Parasız ve Halıcı'nın (2022) bu sefer doğrudan ilgili öğrencilerden veri olarak ortaya koyduğu bulgularda bu sonucu destekler niteliktedir. Ataçocuğu ve Zelyurt (2017)'un ortaya koyduğu çalışmada, bu öğrencilerin öğretmen olabilmek için her ne kadar pedagojik formasyon eğitiminden mezun olsalar da öğretmenlik mesleğini yetkin bir şekilde uygulamada yetersiz kalacakları belirtilmiştir.

Bu bağlamda MYS ile seçilmiş spor geçmişi, becerisi ve ilgisi ÖYS ile giriş yapan öğrencilere göre daha az olan (Parasız vd., 2021; Parasız ve Halıcı, 2022) beden eğitimi öğretmenlerinin yetiştirilip ve ülkenin dört bir yanında her yaştan çocuklarla temas etmesi, özellikle sporun kendine özgü barındırdığı yüksek riskler (Alexander ve diğ., 2011; Parasız vd., 2015) ve öğretmenlerin sporun gelişimindeki kritik rolü düşünüldüğünde hem çocuklar hem de Türk sporu açısından birçok olumsuz etki ortaya çıkarabilecek niteliktedir.

Türk sporunun ilerlemesi ve topluma yayılması için en az beden eğitimi ve spor öğretmenleri kadar önemli ve teknik beceri gerektiren diğer bir meslek grubu ise antrenörlerdir. Tıpkı öğretmenlikte olduğu gibi antrenörlük mesleği içinde her ne kadar spor bilimleri fakültelerinde yetiştirici bir bölüm olsa da tüm spor yöneticiliği öğrencileri not dökümlerinde yer alan uygulama dersler üzerinden 1. Kademe antrenörlük belgelerine doğrudan, 2. Kademe antrenörlük belgelerine ise sadece (son dönemde yapılan değişikliklerle) federasyon uygulama sınavına girerek erişebilmektedirler. Bu durum; sportif beceri ve bilgileri ölçülmeden MYS ile spor yöneticiliği bölümlerine giriş yapan ve spordan uzak olma ihtimali yüksek olan kişilerin, eğitime ihtiyaç duymadan hızla antrenör olabilmesine yol açmaktadır. Türk sporu açısından oldukça önemli olan bu iki mesleğe kısa geçiş yolunu kullanan merkezi yerleştirme ile alınmış spor yöneticiliği mezunlarının, ülke sporunda doğuracağı sonuçlar da düşünüldüğünde bu sistemlerle kabul edilen öğrenciler üzerine yapılacak incelemeler ülke sporu ve dolayısıyla toplumun sosyal gelişimi açısından oldukça önem arz etmektedir.

Ancak literatüre bakıldığında, spor bilimlerinde yaklaşık 14 yıldır uygulanan merkezi yerleştirme sistemi ile öğrenci seçimini analiz etmeyi amaçlayan çalışmaların sınırlı sayıda yer aldığı, sadece spor yöneticiliği özelinde kaldığı ve akademisyenlerin ve öğrencilerin subjektif algılarına dayandığı (Parasız vd., 2021, Parasız ve Halıcı, 2022) tespit edilmiştir. Bu nedenle iki farklı öğrenci

alım sistemi ile spor yöneticiliği bölümlerine giriş yapan öğrencilerin farklılıklarının doğrudan resmi sayısal verilerle karşılaştırılmasının daha geçerli kanılar ortaya çıkaracağı düşünülmektedir.

Bu noktadan hareketle araştırmamızda, Gazi Üniversitesi Spor Yöneticiliği bölümüne özel yetenek sınavı sistemi ve merkezi yerleştirme sınavı sistemleri ile yerleştirilmiş mezun öğrencilerin, öğrenci bilgi sisteminden elde edilen verilerinin çeşitli değişkenler açısından karşılaştırılması amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden biri olan tarama modeli kullanılmıştır. Genel tarama modelinde, çok sayıda elemandan oluşan bir evrende, evren hakkında genel bir yargıya varmak için evrenin tümü ya da ondan alınacak bir grup örnek ya da örneklem üzerinde tarama yapılmaktadır. Tarama modeli, geçmişte ya da günümüzdeki bir durumu var olduğu şekliyle betimleyen çalışmalar olduğu için tercih edilmiştir (Karasar, 2012).

Çalışma Grubu

Araştırmanın katılımcılarının belirlenmesinde amaçlı örneklem yönteminden tipik örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Tipik örnekleme yöntemi; araştırma problemi ile ilgili olarak evrende yer alan çok sayıdaki durumdan tipik olan bir durumun belirlenerek bu örnek üzerinden bilgi toplanmasını gerektirir (Büyüköztürk ve ark., 2016). Bu yöntem genellikle büyük popülasyonlar üzerinde yapılan çalışmalarda kullanılır. Burada adaylar genellikle herkes gibi davranma olasılıklarına göre seçilirler (Etikan ve ark., 2016). Bu kapsamda temel özellikleri bakımından evrenden farklılaşmaması, evreni temsil yeteneği olması ve hem merkezi hem de özel yetenek sınavıyla alım yapmış olması nedeniyle Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği bölümü tercih edilmiştir. 1998 yılında kurulan Gazi Üniversitesi Spor Yöneticiliği bölümü kuruluşundan itibaren öğrenci alımlarında ÖYS sistemini tercih etmiştir. 2012 yılına gelindiğinde ise MYS'ye geçiş yapmış ve 10 yıl boyunca bu sistem ile öğrenci aldıktan sonra 2022 yılından itibaren tekrar ÖYS sistemi ile öğrenci almaya başlamıştır. Bu kapsamda araştırmanın katılımcılarını, 2007-2011 yılları arasında özel yetenek sınavıyla, 2012-2016 yılları arasında merkezi yerleştirme sistemi ile mezun olmuş toplam 301 öğrenci oluşturmuştur. Mezun olan öğrencilerin teorik ve uygulamalı ders ortalamalarını belirleyebilmek için müfredattaki dersler incelenmiştir. Bu kapsamda zorunlu olarak aldıkları 54 ders çalışma kapsamına dahil edilmiştir. 2007-2016 yılları arasında müfredat değişikliği yapılmadığı için öğrenciler aynı dersleri almışlardır. Araştırmanın katılımcılarına yönelik bilgiler Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1

Araştırmanın Katılımcı Bilgileri

Değişkenler	Kategori	F	%	
Cinsiyet	Erkek	195	64,8	
	Kadın	106	35,2	
Giriş Yılı	2007	36	11,9	
	2008	39	12,9	
	2009	43	14,4	
	2010	44	14,7	
	2011	43	14,4	
	2012	24	7,9	
	2013	24	7,9	
	2014	13	4,3	
	2015	4	1,3	
	2016	31	10,3	
Ders Dağılımı	Teorik	36	66,6	
	Uygulamalı	18	33,4	
Derslerin Dağılımı	Sınıfsal	1.sınıf	13	24,1
		2.sınıf	20	37,1
		3.sınıf	14	25,9
		4.sınıf	7	12,9

Verilerin Toplanması

Veri toplama aşamasına geçmeden önce araştırma kapsamında hangi verilerin toplanacağına dair araştırma yapılmıştır. Araştırma kapsamında incelenen veriler, Parasız ve diğerleri (2021) tarafından yapılan “*Akademisyenler Perspektifinden Spor Yöneticiliği Bölümlerinde Merkezi Yerleştirme Sisteminin İncelenmesi*” çalışması ve Parasız ve Halıcı (2022) tarafından yapılan “*Spor Yöneticiliği Eğitimine Farklı Öğrenci Seçme Sistemleri ile Yerleştirilmiş Öğrencilerin Karşılaştırılması: Bir Karma Yöntem Çalışması*” sonuçları incelenerek oluşturulmuştur. Bu çalışmalarda merkezi ve özel yetenek sınavı öğrencilerinin değerlendirilmesinde; teorik ve uygulamalı ders başarısı, kadın-erkek dağılımı, yaş ortalaması, derslerden kalma, devamsızlık, lisansüstü eğitim, akademik ortalama ve ikinci üniversite okuma durumları ayırt edici özellik olarak kullanıldığı belirlenmiş ve bu doğrultuda bu değişkenler çalışma kapsamında incelenmeye alınmıştır. Çalışma kapsamında elde edilecek veriler için öncelikle Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesine başvuruda bulunulmuştur. Bu kapsamda 2007-2016 yılları arasında spor yöneticiliği bölümü müfredatında yer alan dersler ve bu yıllar arasında mezun olmuş öğrencilerin not döküm belgesi, ikinci üniversite ve lisansüstü eğitim alıp almadığına yönelik bilgilere erişim izni istenmiştir. Alınan izin sonrasında Gazi Üniversitesi öğrenci bilgi sisteminden veriler toplanmıştır.

Verilerin Analizi

Veriler, herhangi bir müdahalede bulunulmadan excel programına aktarılmıştır. Veri inceleme ve temizleme yöntemleri kullanılarak, veri setinin eksik ve hatalı olup olmadığı incelenmiştir. Veri

inceleme aşaması sonrasında, 301 verinin normal dağılıma uygunluğu, çarpıklık-basıklık değerleri incelenerek yorumlanmıştır. Bu kapsamda, literatürde kriter değer olarak belirtilen rakamlar (Tabachnick ve Fidell, 2013) eşliğinde sonuçlar incelenmiş ve veri setinin normal dağılıma uygun olduğu anlaşılmıştır. Veri dağılımının incelenmesinin ardından, verilerin analizinde frekans, yüzde dağılımı ve t-Testi kullanılmıştır.

Bulgular

Bulgular bölümünde, demografik değişkenler, akademik başarı, genel not ortalaması ve diğer değişkenlere yönelik analizler yer verilmiştir.

Tablo 2

Öğrencilerin Ders Ortalamalarının Giriş Yapılan Alım Sistemine Karşılaştırılması

Dersler	2007-2011	2012-2016
	Özel Yetenek	Merkezi Yerleştirme
Teorik Dersler (Sportif İçerikli)	59,15309	64,77082
Teorik Dersler (Diğer)	61,41318	64,55506
Teorik Dersler (Hepsi)	60,40869	64,65096
Sportif Uygulamalı Dersler	70,59702	72,72131

Tablo 2’de yer alan bilgiler incelendiğinde; MYS ile yerleşen öğrencilerin teorik (sportif, diğer, tüm) ve uygulamalı derslerdeki ortalamaları ÖYS ile yerleşen öğrencilere göre daha yüksektir.

Tablo 3

Öğrencilerin Demografik Değişkenlerinin Giriş Yapılan Alım Sistemine Göre Karşılaştırılması

Değişkenler	2007-2011		2012-2016	
	Özel Yetenek		Merkezi Yerleştirme	
	n	%	n	%
Erkek	120	58,5	75	78,1
Kadın	85	41,5	21	21,9
Yaş (Ortalama)	19,86		19,22	

Tablo 3’te yer alan bilgiler incelendiğinde; özel yetenek sınavıyla giriş yapan öğrencilerin %58,5’i, merkezi yerleştirme sınavıyla giriş yapan öğrencilerin ise %78,1’i erkek katılımcılardan oluşmaktadır. Kadın dağılımı incelendiğinde; özel yetenek sınavıyla giriş yapan öğrencilerin %41,5’i, merkezi yerleştirme sınavıyla giriş yapan öğrencilerin ise %21,9’u kadınlardan oluşmaktadır. Yaş ortalamasına bakıldığında; özel yetenek sınavıyla giriş yapan öğrencilerin ortalamasının 19,86, merkezi yerleştirme sınavıyla giriş yapan öğrencilerin ortalamasının ise 19,22 olduğu belirlenmiştir.

Tablo 4

Öğrencilerin Akademik Başarılarının Giriş Yapılan Alım Sistemine Göre Karşılaştırılması

Değişkenler	2007-2011 Özel Yetenek		2012-2016 Merkezi Yerleştirme	
	n	%	n	%
Bitirdiği Dönem Sayısı				
8 dönem ve altı	145	70,7	77	80,2
8 dönem üzeri	60	29,3	19	19,8
Devamsızlıktan kalma				
Evet	68	33,2	31	32,3
Hayır	137	66,8	65	67,7
Teorik Derslerden Kalma				
Evet	178	86,8	51	53,1
Hayır	27	13,2	45	46,9
Uygulamalı Derslerden Kalma				
Evet	72	35,1	14	14,6
Hayır	133	64,9	82	85,4

Tablo 4'te yer alan bilgiler incelendiğinde; ÖYS ile giriş yapan öğrencilerin %70,7'si 8 ve altı dönemde mezun olurken, MYS'de bu oran %80,2'ye çıkmaktadır. Devamsızlıktan kalma oranlarına bakıldığında; en az bir dersten devamsızlıktan kalma yüzdesi ÖYS'de %33,2, MYS'de ise %32,3 olduğu belirlenmiştir. ÖYS'nin teorik derslerden kalma yüzdesi 86,8, uygulama derslerden kalma yüzdesi ise 35,1 iken, MYS'nin teorik derslerinde kalma yüzdesi 53,1, uygulama derslerden kalma yüzdesi ise 14,6 olduğu belirlenmiştir.

Tablo 5

Öğrencilerin Genel Not Ortalamasının Giriş Yapılan Alım Sistemine Göre Karşılaştırılması

Değişken	Grup	N	X	ss	df	t	p	Cohen's d
Giriş Yöntemi	Özel yetenek	205	2,84	0,30	299	-3,261	0,001	0,38
	Merkezi sistem	96	2,96	0,33				

Tablo 5'te yer alan bilgiler incelendiğinde; genel not ortalama puanlarının giriş yöntemi değişkenine göre farklılaştığı belirlenmiştir. MYS ile giriş yapan öğrencilerin genel not ortalaması ÖYS ile giriş yapan öğrencilere göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir. Hesaplanan farklılığın etki büyüklüğünün belirlenmesi amacıyla yapılan analiz sonucunda, farklılığın orta düzeyde olduğu belirlenmiştir.

Tablo 6

Öğrencilerin İkinci Üniversite ve Lisansüstü Eğitim Durumlarının Giriş Yapılan Alım Sistemine Göre Karşılaştırılması

Değişkenler	2007-2011 Özel Yetenek		2012-2016 Merkezi Yerleştirme	
	n	%	n	%
İkinci Üniversite Durumu				
Evet	89	43,4	30	31,3
Hayır	116	56,6	66	68,7
Lisansüstü Eğitim Durumu				
Evet	50	24,4	20	20,8
Hayır	155	75,6	76	79,2

Tablo 6’da yer alan bilgiler incelendiğinde; ÖYS ile giriş yapan öğrencilerin %43,4’ü spor yöneticiliği bölümünden önce en az bir lisans eğitimini tamamlarken, MYS ile giriş yapan öğrencilerde bu oran %31,3’e düşmektedir. ÖYS ile mezun olan öğrencilerin %24,4’ü lisansüstü eğitim alırken MYS ile giriş yapan öğrenciler de bu oran %20,8’e düşmektedir.

Tartışma ve Sonuç

Bu araştırmada ele alınan kategoriler temelde; Parasız ve diğerlerinin (2021) spor bilimleri fakültelerinde MYS’nin olumlu ve olumsuz yönlerini akademisyenler perspektifinden değerlendirdiği nitel çalışma ve Parasız ve Halıcı’nın (2022) iki farklı üniversitenin MYS ve ÖYS sistemleri ile alınmış spor yöneticiliği öğrencilerini karşılaştıkları karma yöntem araştırmasının bulgularından hareketle oluşturulmuştur. Bahsi geçen araştırmalarda elde edilen veriler seçilen araştırma modelleri ve çalışma grupları gereği kişisel algı ve bildirimlere dayalı verilerden oluşmaktadır. Bu araştırmada ise veriler resmi kanallar üzerinden toplanmış ve aynı fakültenin aynı bölümü içerisinde farklı öğrenci alım sistemi ile alınmış öğrencileri karşılaştırarak, öncül araştırmaların bulgularını tekrar sınamaktadır.

Parasız ve diğerlerinin (2021) yürüttüğü araştırmada akademisyenlerin MYS’nin olumsuz yönlerine ilişkin en sık vurguladıkları ifade (n=11, %100) MYS ile giriş yapan öğrencilerin ÖYS’ile giriş yapan öğrencilere göre sportif içerikli uygulama derslerinde daha başarısız olduklarına yönelik kanıdır. Benzer şekilde Parasız ve Halıcı’nın (2022) çalışmasında da farklı öğrenci sistemleri ile bölümlerine giriş yapmış öğrencilere “uygulama derslerinde mi yoksa teorik derslerde mi daha başarılı oldukları” sorulduğunda, MYS ile giriş yapmış öğrencilerin %26’sının ÖYS ile giriş yapmış öğrencilerin ise %40,4’ünün kendilerini uygulamaları derslerde daha başarılı gördükleri sonucuna ulaşılmıştır. Parlak-Kılıç da (2017) ortaya koyduğu araştırmada destekleyici bulgulara ulaşılmış ve ÖYS’ye tabi tutulmayan öğrencilerin uygulama derslerinde zorluk çektiklerini ifade etmiştir.

Literatürde öğrencileri ÖYS ile giriş yapan farklı fakültelerin öğrencileri üzerine yürütülen benzer araştırmalarda da öğrencilerin ÖYS başarıları ile uygulama derslerindeki başarılarının paralellik gösterdiği belirtilmiştir (Altinkurt, 2006; Dalkıran ve Şaktanlı, 2009; Küçük, 2011).

Ancak tüm bu destekleyici bulguların yanı sıra bu araştırma da öğrencilerin not dökümleri üzerinden elde edilen bulgular literatür ile paralellik göstermemektedir. Buna göre MYS ile giriş yapmış öğrencilerin uygulama ders not ortalamalarının (72,72) ÖYS ile giriş yapan öğrencilerden (70,59) daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, MYS ile giriş yapan öğrencilerin yalnızca %14,6'sının en az bir uygulama dersten kaldığı görülürken ÖYS ile giriş yapmış öğrencilerde bu yüzde 35,1'e çıktığı tespit edilmiştir. Her ne kadar iki grubun yüz üzerinden not ortalamaları arasında yüksek derece de bir fark olmasa da elde edilen bulgu önceki kanıtlardan farklı bir sonuç vermektedir. Bu durumun nedeni olarak; MYS ile giren öğrencilerin genelinde bulunan sportif beceri eksikliği nedeniyle ilgili öğretim elemanların tarafından sportif uygulama derslerinin değerlendirilmesinde kullanılan kriterlerin zamanla aşağı çekilmesi gösterilebilir. Ayrıca, MYS ile giren öğrencilerin derse devam, derse ilişkin yan ödevleri yerine getirme ve diğer davranışlar konusunda ÖYS ile giriş yapan öğrencilerin geneline göre daha iyi olması öğretim elemanlarının not algılarının etkilenmesine ve bu durumda MYS lehine daha yüksek ortalamalar olmasına neden olmuş olabilir. Nitekim Parasız ve diğerlerinin (2021) gerçekleştirdiği çalışmada spor yöneticiliği bölümlerinde derslere giren öğretim üyeleri MYS ile giriş yapan öğrencilerin ÖYS ile giriş yapan öğrencilere göre “ders devam durumu, derse ilgi, ders çalışma kültürü ve algılama becerisi” yönlerinden daha önde olduklarını belirtmiştir.

Parasız ve diğerleri (2021) tarafından yapılan çalışmada öğretim elemanları, akademik başarının artacağı düşüncesinin ÖYS'den MYS'ye geçişteki en önemli gerekçe olduğunu ve MYS ile giren öğrencilerin akademik olarak daha başarılı olduklarını ifade etmişlerdir. MYS ile giriş yapan öğrencilerin yalnızca bilişsel özellikleri ve akademik başarıyı ölçen bir sınav ile ve genel olarak ÖYS ile giriş yapmış öğrencilerden den daha yüksek merkezi sınav puanlarına sahip olmaları bu beklentiyi oluşturmaktadır. Parasız ve Halıcı'nın (2022) gerçekleştirdiği çalışmada ise bu görüşün aksine öğrenci beyanlarına göre MYS (2,98/4,00) ve ÖYS (3,00/4,00) ile giriş yapan öğrencilerin lisans genel not ortalamaları arasında önemli farka rastlanılmıştır. Ancak bu çalışma kapsamında MYS ile giriş yapan öğrencilerin ÖYS ile giriş yapan öğrencilere göre, araştırma kapsamında ele alınan tüm akademik başarı kategorilerinde [Teorik dersler (sportif içerikli), teorik dersler (diğer), teorik dersler (hepsi) ve bitirdiği dönem sayısı, devamsızlıktan kalma, teorik derslerden kalma] daha başarılı oldukları ve genel not ortalamasının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu araştırma bulguları akademisyenlerin görüşlerini destekler niteliktedir (Parasız vd., 2021). Parasız ve Halıcı'nın (2022) araştırmasında elde edilen farklı sonuçlar için ise iki temel neden gösterilebilir. Bunlardan birincisi olarak bahsi geçen araştırmanın iki farklı üniversitede yapılması ve dolayısıyla farklı öğretim

elemanlarının farklı fakülte, sistem ve ortamlarda yaptığı değerlendirmelerin karşılaştırılmasından kaynaklandığı, ikinci neden olarak ise bahsi geçen çalışma verilerinin öğrencilerin kendi beyanlarına dayalı olduğu için eksik veya hatalı olabileceği söylenebilir. Bu durum resmi verilere dayalı bu araştırmanın önemini gösterir niteliktedir. Bahsi geçen bulgulara ek olarak araştırma kapsamında değerlendirilen MYS öğrencilerinin yalnızca bilişsel içerikli başarı kriterlerinde değil, sportif uygulamalı dersler başarısı, uygulamalı derslerden kalma durumu gibi sportif dersleri inceleyen kriterlerde de önde oldukları görülmektedir.

Akademik başarının en önemli kriterlerinden biri de özellikle de lisansüstü eğitime yönelecek öğrenciler için teorik derslerdeki başarı durumudur. Nitekim MYS sistemine geçiş yapmış bölümlerde görev alan öğretim elemanlarının ÖYS'den MYS'ye geçiş sürecinde en önemli beklentilerinden biri de teorik ders başarısıdır (Parasız vd., 2021). Alan yazındaki diğer çalışmalarda MYS ile giriş yapan öğrencilerin ÖYS ile giriş yapan öğrencilere göre teorik derslerde daha başarılı olduğu vurgulamaktadır (Parasız ve Halıcı, 2022). Bahsi geçen bulgular bu araştırma kapsamında elde edilen veriler ile paralellik göstermektedir. Araştırmada elde edilen bulgularda MYS ile giriş yapan öğrencilerin teorik ders not ortalamalarının (%64,65) ÖYS ile giriş yapmış öğrencilerden (%60,40) daha yüksek olduğu ve MYS ile giriş yapan öğrencilerin %53,1'inin en az bir kez teorik derste kaldığı görülürken ÖYS ile giriş yapan öğrencilerde bu oranın %86,8 gibi oldukça yüksek bir düzeye çıktığı görülmektedir.

Parasız ve diğerlerine (2021) ait çalışmada merkezi yerleştirme sınavı ile giriş yapan öğrencilerin olumlu yönleri arasında belirtilen diğer bir husus ise derse devam oranlarının daha fazla olmasıdır. Benzer şekilde Parasız ve Halıcı (2022) tarafından gerçekleştirilen araştırmada da MYS ile giriş yapan öğrencilerin derse devamda daha önde olduğu belirtilerek önceki çalışmada yer alan bulgu desteklenmiştir. Araştırmamızda da bu sonuçları destekler nitelikte veriler elde edilmiş ve MYS ile giriş yapan öğrencilerin (%32.3) ÖYS ile giriş yapan öğrencilere göre (%33.2) daha düşük yüzdeyle devamsızlıktan kaldığı dersi bulunduğu görülmektedir.

Parasız ve diğerlerinin (2021) araştırmasında MYS'nin olumsuz yönleri arasında gösterilen unsurlardan biri de yaş olarak oldukça büyük öğrencilerin MYS ile bölümlere giriş yapabilmesi gösterilmekte ve bu durumun sportif beceri ağırlıklı müfredatlar için olumsuz olduğu belirtilmektedir. Ancak gerek Parasız ve Halıcı'nın (2022) bulgularına (MYS yaş ortalaması-22,3, ÖYS yaş ortalaması-23,7) gerekse mevcut araştırma bulgularına göre (MYS yaş ortalaması-19,22, ÖYS yaş ortalaması-19,86) ÖYS ile giriş yapan öğrencilerin yaş ortalamalarının daha yüksek olduğu görülmektedir. MYS ile oluşturulan spor yöneticiliği sınıflarında her ne kadar birkaç yaş diğerlerine göre oldukça büyük öğrenci bulunsa da, ÖYS ile giren öğrencilerin genel çoğunluğunun sporcu

yaşamının ülkemizdeki genel bir yansıması olarak lise mezuniyetinden birkaç yıl sonra üniversitelere girmeleri ve mezuniyet sürelerinin daha uzun olması [Araştırmamız bulguları, 8 dönem ve üzeri sürede mezun olarak okulunu uzatan ÖYS öğrencilerinin (%29,3) oranının okulunu uzatan MYS öğrencilerinin (%19,8) oranına göre daha yüksek olduğunu göstermektedir] bahsi geçen verileri oluşturduğu söylenebilir.

Yine Parasız ve diğerlerinin (2021) gerçekleştirdiği çalışmada katılımcı akademisyenler tarafından MYS'nin olumsuz yönleri arasında gösterilen en dikkat çekici unsurlardan bir diğeri de kadın öğrenci sayılarındaki düşüştür. Nitekim çalışmada elde edilen bulgularda bu sonucu destekler niteliktedir. Çalışma bulgularına göre Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği bölümüne 2007-2011 yılları arasında ÖYS ile giren öğrencilerin %41,5'i kadınlardan oluşurken, aynı bölüme 2012-2016 yılları arasında MYS ile giren öğrencilerin yalnızca %21,9'unun kadın olduğu görülmektedir. Aynı il, üniversite ve bölümde gerçekleşen bu önemli düşüşün en önemli gereklerinin öğrenci alım sistemi olduğu söylenebilir.

Ülkemizde ÖYS ile gerçekleştirilen öğrenci alımlarında öteden beri kadın ve erkek adaylar için eşit veya eşite yakın kontenjanlar belirlenmektedir. Bu sayede ÖYS ile öğrenci alan spor yöneticiliği bölümlerinin birçoğunda kadın-erkek sayısı birbirine yakındır ve bu sistem kadın öğrencilere fırsat eşitliği sağlamaktadır. Fakat MYS'de bu yönde bir uygulama bulunmamaktadır. Eşit kontenjanlarla öğrenci alınan ÖYS sistemi ile geçen yılların sonucunda dahi kadınların spor yönetiminde temsilinin erkeklerin oldukça gerisinde kaldığı yapılan ilgili araştırmalarda ortaya konulmuşken (Koca, 2011; Koca, 2018), günümüzde MYS'nin spor alanında lisans eğitiminde doğurduğu kadın erkek sayısı eşitsizliğinin önümüzdeki yıllarda spor yönetiminde kadın temsili açısından daha da büyük farklılıklar doğuracağı kesindir. MYS ile spor yöneticiliği lisans eğitimi düzeyinde kadın sayısının önemli ölçüde azalması, kadınların spor yönetimindeki mevcut temsil edilme sorunlarının daha da büyümesine neden olabilir.

Parasız ve diğerlerinin (2021) gerçekleştirdiği çalışmada MYS ile giriş yapan öğrenciler hakkında öne çıkarılan diğer bu husus ise bu öğrencilerin lisans üstü eğitime daha uygun olduğuna yönelik görüştür. Ancak mevcut çalışma verileri göstermektedir ki ÖYS ile giriş yapan öğrencilerin (%24,4), MYS ile giriş yapan öğrencilere göre (%20,8) daha yüksek oranda lisansüstü eğitime devam ettiği görülmektedir. Fakat bu veriler değerlendirilirken çalışma kapsamında ele alınan gruplar arasından ÖYS öğrencilerinin MYS öğrencilerinden 5 yıl önce lisans eğitiminden mezun oldukları, dolayısıyla bu sürenin ÖYS öğrencilerine lisansüstü eğitime hak kazanmada veya ilgi duymada avantaj sağladığı unutulmamalıdır.

Özetle, öncül çalışmalarda ortaya konan MYS ile giren öğrencilerin ÖYS ile giren öğrencilere göre genel not ortalaması, teorik ders başarısı, derse devam durumu gibi akademik başarıyı temsil eden değişkenlerde daha yüksek ortalamalara sahip olduğuna dair bulgular ve MYS ile alım yapılmasıyla spor yöneticiliği bölümlerinde kadın öğrenci sayısının düştüğüne dair bulgular mevcut araştırma bulguları aracılığı ile desteklemektedir. Ancak MYS ile giriş yapan öğrencilerin lisansüstü eğitime devam etme oranlarının daha düşük olduğu görülmüştür.

Ülkemizde faaliyet gösteren spor yöneticiliği bölümlerine öğrenci alım sistemlerinde kullanılan iki farklı yöntemin üç farklı araştırmada, üç farklı açıdan değerlendirilmesiyle geçen üç yıllık sürecin ardından sonuç olarak, her iki sistemin de öğrenciler ve bölüm üzerinde farklı olumlu ve olumsuz etkilerinin bulunduğu söylenebilir.

Bu bağlamda ülkemizdeki spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinde görülen temel mesleki eksikliklerin öğrenci alım sistemlerinden ziyade ülke birey ve toplumunda var olan genel sportif ilgi ve donanım eksikliklerinin özele olan bir yansıması olduğu söylenebilir. Bu nedenle spor yöneticiliği mesleğinin gerektirdiği sportif ve teorik bilgi ve becerilere sahip öğrencilere ancak ülkede bilişsel açıdan daha gelişmiş sporcular ve/veya spor kültür ve geçmişine sahip eğitimli bireyler yetiştirilmesiyle kavuşulabileceği söylenebilir.

Öneriler

Araştırmacıların üç yıllık süreçte ülkemizdeki spor yöneticiliği bölümlerinin öğrenci alım sistemlerini değerlendirmeye yönelik yaptığı çalışmalar Türkiye örneğine odaklanmıştır. Bu nedenle ilerleyen araştırmalarda spor yöneticiliği bölümlerinde kullanılan öğrenci alım sistemlerinin uluslararası örnekleri bahsi geçen açılardan değerlendirilerek ülkemizden elde edilen bulgularla veya genel anlamda öğrenci alım sistemlerinin özellikleri ile karşılaştırılabilir.

Türkiye özelinde ise eğitimdeki bu tip yenilikler planlanırken, bu değişikliklerin etkilerinin uzun yıllar devam ederek, dolaylı ve doğrudan birçok insanı ve daha önemlisi ülke sporunu dolayısıyla da toplumsal gelişme düzeyimizi etkilediği unutulmamalıdır. Bu bağlamda gelecekte yapılacak değişikliklerde bu süreçlerin paydaş görüşleri alınarak iyi yönetilmesi ve ilgili bilimsel araştırmaların dikkate alınması gerektiği söylenebilir.

Etik Kurul İzin Bilgileri

Öğrenci bilgi sisteminden verilere ulaşabilmek amacıyla Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinden izin alınmıştır.

Araştırmacıların Katkı Oranları Beyanı

Araştırmanın tüm aşamalarında iki yazar da eşit katkıda bulunmuştur.

Çatışma Beyanı

Yazarların araştırma ile ilgili bir çatışma beyanı bulunmamaktadır

Kaynakça

- Alexander, K., Stafford, A., ve Lewis, R. (2011). The experiences of children participating in organised sport in the UK. *London: NSPCC*.
- Altınkurt, L. (2006). Üniversitelerdeki güzel sanatlar eğitim programları giriş sınavı sonuçlarının değerlendirilmesi (Dumlupınar Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Örneği). *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 15, 227-238.
- Ataçocuğu, M. Ş., ve Zelyurt, M. K. (2017). Spor bilimleri fakülteleri mezunlarının işsizlik deneyimleri üzerine nitel bir araştırma. *Sportif Bakış: Spor ve Eğitim Bilimleri Dergisi*, 51(1), 70-97.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö., E., Karadeniz, Ş., Demirel, F. (2016). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi
- Dalkıran, E., ve Şaktanlı, S. C. (2009). Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin başarılarına etki eden değişkenler arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(17), 71- 76
- Duclos-Bastías, D., Giakoni-Ramírez, F., Parra-Camacho, D., Rendic-Vera, W., Rementería-Vera, N., ve Gajardo-Araya, G. (2021). Better managers for more sustainability sports organizations: Validation of sports managers competency scale (COSM) in Chile. *Sustainability*, 13(2), 724.
- Etikan, I., Musa, S.A., ve Alkassim, R. S. (2016). Comparison of convenience sampling and purposive sampling. *American Journal of Theoretical and Applied Statistics*, 5(1), 1-4.
- Karasar, N. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayınları.
- Ko, L. M., Henry, I., ve Kao, J. C. H. (2011). The perceived importance of sport management competencies by academics and practitioners in the cultural/industrial context of Taiwan. *Managing Leisure*, 16(4), 302-317.
- Koca, C. (2011). Spor kurumlarının yönetim kademelerinde kadınların temsili. *Spor Bilimleri Dergisi*, 22(1), 1- 12.
- Koca, C. (2018). Türkiye’de katılımcı demokrasinin güçlendirilmesi: toplumsal cinsiyet eşitliğinin izlenmesi projesi sporda toplumsal cinsiyet eşitliği haritalama ve izleme çalışması. <http://www.ceidizleme.org/medya/dosya/80.pdf> adresinden 16 Nisan 2020 tarihinde alınmıştır.
- Küçük, D. (2011). Müzik öğretmeni adaylarının müzik yeteneğine ilişkin öz yeterlik algıları özel yetenek sınavı başarıları ve akademik başarıları arasındaki ilişki. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 34(34), 171-181.
- Ölçme Seçme Yerleştirme Merkezi (2023). Yükseköğretim Kurumları Sınav Kılavuzları. <https://dokuman.osym.gov.tr/pdfdokuman/2023/YKS/TERCIH/kkilavuz27072023di.pdf> adresinden 21 Ağustos 2023 tarihinde alınmıştır.
- Halıcı, A., Parasız, Ö., ve Yetim, A. (2020). Sayılarla Türkiye’de spor yöneticiliği eğitimi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 25(4), 299-312.
- Özdaş, F. (2019). Merkezi yerleştirme sınav sistemine ilişkin öğretmen ve öğrenci görüşlerinin değerlendirilmesi. *Mukaddime*, 10(2), 688-707.
- Parasız, Ö., ve Halıcı, A. (2022). Spor yöneticiliği eğitimine farklı öğrenci seçme sistemleri ile yerleştirilmiş öğrencilerin karşılaştırılması: Bir karma yöntemler çalışması. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 5(3), 474-498.
- Parasız, Ö., Halıcı, A., Şahin, M. Y., ve Yetim, A. (2021). Akademisyenler perspektifinden spor yöneticiliği bölümlerinde merkezi yerleştirme sisteminin incelenmesi. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 19(2), 72-86.

- Parasız, Ö., Şahin, M. Y., ve Çelik, A. (2015). Sporda çocuk koruma programı uygulamaları: İngiltere Örneği. *International Journal of Science Culture and Sport (IntJSCS)*, 3, 641-655.
- Parlak-Kılıç, Ş. (2017). Spor bilimleri fakülteleri özel yetenek sınavlarının incelenmesi (İstanbul Üniversitesi örneği). *Researcher: Social Science Studies*, 5(8), 224-234
- Skinner, J., ve Stewart, B. (2017). *Organizational behaviour in sport*. London: Routledge.
- Sunay, H. (1998). Spor eğitim alt yapısında beden eğitimi öğretmeni ve antrenörün önemi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 43-50.
- Sunay, H. (2009). *Spor yönetimi*. Ankara: Gazi Kitapevi.
- Tabachnick, B. G., ve Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics* (6th ed.). Boston: Pearson.
- Ünlü, H., Sünbül, A. M., ve Aydos, L. (2008). Beden eğitimi öğretmenleri yeterlilik ölçeği geçerlilik ve güvenirlik çalışması. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD)*, 9(2), 23-33.
- Yavuz, C., ve Yücel, A. S. (2019). Spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinin spora yönelik tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(72), 2050-2058.
- Yetim, A. A. (2019). *Sosyoloji ve spor*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Yetim, A. A., ve Şenel, Ö. (2001). Türkiye’de spor yöneticisi yetiştirme faaliyetlerinin görünümü. *Milli Eğitim Dergisi*, 150(3).
- Yıldıran, İ., ve Yetim, A. A. (1996). Orta öğretimde beden eğitimi dersinin öncelikli amaçları üzerine bir araştırma. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(3), 36-43.

Bu eser [Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) ile lisanslanmıştır.